AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 207 — CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, SEPTEMBER 6, 1939 — LETO XLII. — VOL. XLII.

Roosevelt je napovedal nevtralnost Zed. držav

Washington, 5. sept. — Zed. države so uradno sporočile svetu, da bodo obdržale popolno nevtralnost v evropskem konfliktu. Predsednik Roosevelt je to uradno izjavo podpisal včeraj popoldne ob eni. Pod nevtralno postavo ne bodo smele Zed. države prodajati nobeni bojujoči se državi ne orožja, ne municije in ne potrebščin, ki služijo v vojne svrhe.

To nevtralno postavo je želel predsednik Roosevelt spremeniti v toliko, da bi smele Zed. države prodajati vojni material vsem državam, ki bi prišle ponj sem na svoj riziko in tukaj plačale zanj v gotovini. Zadnji kongres je Rooseveltovo namero preprečil.

S tem bosta najbolj udarjeni Anglija in Francija, ki sta dali Zed. državam velika naročila za aeroplane. Samo Francija je naročila za $71,000,000 letal in raznih delov za iste in je od tega prejela šele nekaj čez $12,000,000, drugo je pa še za poslati. Pod nevtralno postavo pa ne more Francija dobiti nobene stvari več, ki bi se rabile za vojno. Vsega skupaj je naročila Francija 800 letal v Zed. državah, Anglija pa 600. Lahko se pa izvaža olje, bombaž, jeklo, les in živila.

Poroča se, da bi bil kongres, če bi se sestal k izrednemu zasedanju, zdaj pripravljen sprejeti nevtralitetno postavo, kot jo je predlagal Roosevelt. Toda predsednik se ni še izjavil, če bo sklical kongres. Najprej bo najbrže dopustil, da bodo njegovi nasprotniki videli, kako bo naša trgovina in industrija udarjena, ker dežela ne bo smela prodajati orožja in drugih vojnih pripomočkov in bodo šla taka naročila sedaj v druge dežele.

Ameriške delavske organizacije bodo napredovale samo tedaj, če bodo proste komunizma in nacizma

Princeton, Ind. — Na Delavski praznik je govoril tukaj A. F. Whitney, predsednik zveze železničarjev. Poudarjal je, da sovražniki delavstva neprestano podcenjujejo koristi, ki jih je dobilo delavstvo pod novim dealom. "Če se pripravljamo za bodočnost," je rekel Whitney, "ne smemo prezreti tiste, ki so se borili na naši strani. Ob istem času pa tudi ne smemo pozabiti svojih sovražnikov."

Whitney je prerokoval, da bodo kapitalisti poskušali vse v svoji moči, da potegnejo deželo v vojno in zato naj narod gleda na to, da se bodo Zedinjene države izognile vsaki vojni.

"Delavstvo je demokracija," je nadaljeval Whitney, "in če hočemo, da bo ostala demokracija še nadalje v deželi, bo to doseženo samo potom organiziranega delavstva. In če hočemo obdržati civilizacijo, s katero se bahamo, bomo to dosegli le z demokratskim procesom brez komunizma in nacizma."

Italija ne misli ostati v ozadju, vendar se pa obnaša previdno

Rim, Italija. — Vedno bolj se govori, da bo ostala Italija nevtralna, vendar pa piše laško časopisje, da se ne sme nikakor misliti, da bodo Italijo potisnili v ozadje. Italija bo pazno zasledovala položaj in bo stala na straži za laške interese, poudarja časopisje. Italija bo čakala in kadar pride čas, bo povedala svoje mnenje. Splošno se laško časopisje strinja s Hitlerjem, ki je zavrnil ultimat Anglije in Nemčije, da vzame svoje čete iz Poljske, da pa Italija samo čaka na ugoden trenutek, ki bo koristen za Italijo.

Da namerava ostati Italija nevtralna, vsaj še nekaj časa, kaže dejstvo, ker je Mussolini odredil, da smeta odpluti v Zed. države ladji Rex in Conte di Savoia. To sta dve največji laški potniški ladji, ki bosta peljali na stotine ameriških izletnikov domov. Rex odpluje v soboto, Conte di Savoia pa 13. septembra. Ameriški poslanik v Rimu je izposloval od laške vlade, da je dovolila tema dvema ladjama odpluti. Za prevoz je prosilo 2,000 ameriških turistov, ki so bili v Jugoslaviji, Madžarski in drugih deželah.

Anton Gerbec umrl

Včeraj zjutraj je preminil v Warensville bolnišnici dobro poznani rojak Anton Gerbec, star 68 let. Stanoval je na 689 E. 160th St. Doma je bil iz Kambreškega nad Ročinjem, odkoder je prišel v Ameriko pred 48 leti. Tu zapušča sina Antona. Družina Gerbec je svoje čase vodila trgovino z grocerijo na vogalu 161. ceste in Waterloo Rd. polnih 26 let. Poprej pa so imeli gostilno nekje na St. Clair Ave. Pokojni Gerbec je bil član društva Združeni bratje št. 26 SSPZ in društva Slovenija. Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. na Calvary pokopališče. Naj počiva v miru.

HITLER VIHARNO SPREJET NA FRONTI

Berlin, Nemčija. — Nemško vrhovno poveljstvo je izdalo vest, da je kancler Hitler dospel na poljsko fronto in da je bil od vojaštva viharno sprejet. Več ur se je vozil z avtomobilom med četami. Bil je osebno navzoč, ko so nemške čete korakale čez reko Vislo pri mestu Kulm. Ko je Hitler čestital četam na zmagi pri tem mestu, se je odpeljal v zavzete kraje v Zapadni Prusiji. Kakor poročajo, je prebivalstvo navdušeno sprejelo Hitlerja.

Nemško poveljstvo nadalje sporoča, da se poljske čete umičejo na vsej fronti. Glede zapadne fronte pa poveljstvo naznanja, da nemške čete tam ne bodo napadle, ampak da se bodo samo branile, če bodo napadli Francozi.

Iz vojne fronte na Poljskem, kjer se vrše te dni ljuti boji med poljskimi in nemškimi četami in kjer bombe iz letal uničujejo lepa mesta.

ŽALOIGRA NA VISOKEM MORJU

London, 5. sept. — Oni, ki so bili rešeni iz torpedirane ladje Athenie ,trdijo, da je neka podmornica najprej spustila torpedo v ladjo in potem izstrelila še dva strela iz topa v množico moških, žensk in otrok, ki so se skušali rešiti v čolne. Natančnejšega števila oseb, ki so v tej katastrofi izgubile življenje, se še ne ve, vendar pa sodijo, da jih je utonilo ali jih je bilo ubitih 44 oseb.

Nekaj jih je bilo ubitih takoj, ko je zadel torpedo. Drugi so pa utonili. Neka ženska je skočila kot brez uma v vodo, ko je videla, da je njen otrok mrtev. Vsi rešeni trdijo, da je izvršila napad podmornica in dolžijo napada Nemčijo. Ta pa trdi, da je to samo angleška propaganda, da se Nemčijo očrni in da je ladja zadela na kako mino, ali pa je bila žrtev notranje razstrelbe.

Očividci, ki so bili rešeni, pa trdijo, da so videli podmornico, ki je prišla na površje in da je bila komaj 100 jardov oddaljena. Torpedo je zadel ladjo v nedeljo proti večeru, ko so bili potniki večinoma pri večerji. Naenkrat se je zaslišal strašen pok v sredini ladje in potniki so dobili povelje, naj gredo takoj v rešilne čolne. Prav takrat je podmornica oddala še dva strela, katerih eden je zadel nek čoln, ki se je tako potopil. V tem se je stemnilo, toda kmalu je izšel mesec in tako omogočil, da so se vršila reševalna dela v redu.

Takoj, ko je bila ladja zadeta, je radio operator razposlal klice na pomoč in od vseh strani so hitele ladje na lice nezgode, ki so tekom noči vzeli na krov preostale, kolikor jih je bil še v čolnih. Napol mrtve, premražene in onemogle so jih ladje odpeljale v razna bližnja pristanišča, kjer so jih takoj razposlali po bolnišnicah.

Smrtna kosa

Po kratki bolezni je preminil Mihael Komarich, star 61 let, stanujoč na 1424 E. 52nd St. Tukaj zapušča hčer Cecelia poroč. Palanowski ter pastorko Antonio, poroč. Batcha in več sorodnikov. Rojen je bil v občini Podvrh, kotar Saniobor, kjer zapušča enega brata in več sorodnikov. Tukaj je bival 23 let. Bil je član društva sv. Nikole št. 22 HBZ. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v soboto zjutraj ob 8:45 v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in na Calvary pokopališče pod oskrbo pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi. Bodi mu ohranjen blag spomin, preostalim pa izrekamo naše sožalje.

Smrtna kosa

Sinoči je preminila Frances Vlasich, stara 82 let, stanujoča na 6034 Carry Ave. Pogreb se vrši iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi, 6502 St. Clair Ave. Več poročamo jutri.

ZASTAVA OSTANE V BARBERTONU

V nedeljo se je vršila v Rittman, O., na strelišču Barbertonskega lovskega kluba strelska tekma Euclid Rifle kluba, Rainbow Hunting kluba in Barbertonskega lovskega kluba. Nekaj časa je grozilo, da bo šla zastava k Rainbow klubu, pa je v zadnjem trenutku pritisnila domača rezerva in zastava ostane še naprej pri Barbertonskemu klubu. Streljali so sledeče: Barbertonski klub 189 točk, Rainbow klub 166 točk in Euclid Rifle klub 145 točk.

Vile rojenice

Pri Mr. in Mrs. Rudy Otoničar Jr. na 1110 E. 66th St. so se oglasile vile rojenice in pustile za spomin krepkega sinčka prvorojenca. Mati in sinko se nahajata na domu in se prav dobro počutita. Dekliško ime matere je bilo Mary Zajc. Čestitamo!

Igre v nedeljo

Mladi pevci in pevke mladinskega pev. zbora Kanarčki priredijo v nedeljo 10. septembra ob 4. uri popoldne dve šaljivi igrici in sicer: "Luknja v naminznem prtu" in "Naša deca." Kanarčki vljudno vabijo prijatelje na predstavo, ki se bo vršila v SDD na Prince Ave.

Smrt rojaka

Danes zjutraj je preminil Joseph Skufca, star 82 let in stanujoč na 3708 E. 77th St. Pogreb ima v oskrbi Louis L. Ferfolia. Podrobnosti poročamo jutri.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Kristine sv. maša za pok. Louis J. Pircem. Prijatelji so prijazno vabljeni.

Pozdravi iz Lemonta

Frank Znidar, naš raznašalec lista po Holmes Ave. in tam okrog, pošilja vsem naročnikom in prijateljem najlepše pozdrave iz Lemonta, Ill.

Varšava pred padcem Vlada zbežala v Lublin Madžarska meja zaprta

Budapest, 6. sept. — Diplomatske depeše iz Varšave poročajo, da nemške čete od severa že obstreljujejo glavno mesto Poljske, Varšavo. Poljska vlada je zbežala iz mesta v Lublin, 90 milj južnovzhodno od Varšave. Poslaništva tujezemskih držav so že zapustila mesto. Neuradna poročila zatrjujejo, da je vrhovni poveljnik poljske armade, maršal Smigly-Rydz ponudil svojo resignacijo predsedniku Moscickiju.

Boj se približuje Varšavi tudi od zapadne in južne strani. Civilno prebivalstvo trumoma zapušča mesto. Drugi pa, ki nimajo sredstev za beg, so se udali v svojo usodo is nemo gledajo trume, ki zapuščajo mesto.

Grmenje topov in reglanje strojnic se vedno bolj bliža mestu. Nemška letala strahovito bombardirajo predmestja Varšave, kjer se je na več krajih vnel požar. Do 500 čevljev nizko se spuste napadalna letala in bruhajo bombe, po 100 funtov težke nad mesto. Čudno je pa to, da se včeraj poljski letalci niso dvignili, da bi pregnali nemške pilote.

Poljski letalci so leteli nad Berlinom

Varšava, 5. sept. — Poveljstvo poljske armade poroča, da je trideset poljskih letalcev poletelo nad Berlin in da so vrgli nekaj bomb. Vsi so se vrnili nepokodovani domov. Nemka poročila iz Berlina pa trdijo, da ni bilo nad mestom nobenega sovražnega letalca in da ni padla nobena bomba.

Poljska armada pripravljena za odločen odpor

Varšava, 5. sept. — Poljske čete se trdovratno upirajo prodirajočim Nemcem, ki so komaj 31 milj od mesta v nekaterih krajih. Poljske divizije so na severu ustavile Nemce na 45 milj dolgi črti na severu od Varšave. Poljaki so se zakopali med mestoma Plonsk in Ciechanow, kjer bodo poskušali zlomiti nemško prodiranje. Če bodo pa Nemci to črto prodrli, se bodo Poljaki umaknili do utrjene črte, devet milj pred Varšavo. Poljaki so trdno odločeni, da branijo mesto do zadnjega moža.

Nemška premoč bo zlomila Poljsko

Varšava, 6. sept. — Vsakdo je prepričan, da poljskim vojakom ne manjka poguma, toda nemška premoč v topništvu in zračni sili je tako ogromna, da je vsak odpor poljske armade zastonj. Vsakdo je mnenja, da je usoda Varšave že zapečatena in da je samo vprašanje časa, kdaj ga bodo zavzele nemške čete.

(Dalje na tretji strani)

Ameriška vlada namerava preiskovati, kdo je zakrivil potop potniške ladje Athenie

Washington, D. C. — Vlada Zed. držav bo poklicala na preiskavo rešene osebe iz potopljene ladje Athenia. Na podlagi take preiskave so bo lahko začelo kako diplomatsko postopanje. Kot znano, trdijo Angleži, da je ladjo torpedirala in potopila nemška podmornica brez vsakega svarila. Nemška vlada pa trdi, da v tistem času ni bilo v tistem kraju nobene nemške podmornice in da je morala zadeti ladja na kako angleško mino, ki jih je Anglija položila tje proti nemškim podmornicam. Poročila trdijo, da se je vozilo z Athenio tudi 30 Nemcev.

Iz liste potnikov, ki so bili na Atheniji se doznava, da so bili še trije drugi Clevelandčani na krovu poleg onih, ki so bili včeraj omenjeni. Ti trije so: Mr. in Mrs. George B. Cottle, 1561 E. 105th St., in Miss Ila Vincent, 2175 Grandview Ave., Cleveland Heights.

U. S. SVARIJO PRED POTOVANJEM

Washington, D. C. — Državni tajnik Hull je naznanil, da morajo biti vsi potni listi, ki so bili izdani za potovanje v Evropo, vrnjeni v Washington za ponoven pregled. Vlada Zed. držav ne bo odobrila teh potnih listov, niti ne bo izdala novih, če oseba, ki je prosila za potni list, ne more dokazati, da je potovanje absolutno potrebno.

Vlada dela načrte, da bi poslala bojne ladje za spremstvo potniških ladij, ki bi pripeljale tisoče ameriških izletnikov nazaj iz Evrope. Vlada Zed. držav je odredila to potrebnost, da se prepreči vsake morebitne mednarodne zapletljaje in da bi se ameriški državljani ne podajali brezpotrebno v nevarnost, ki preži danes na morju na potnike.

MOČ VODILNIH EVROPSKIH SIL

Večina evropskih držav je v zadnjem času porabila vsak cent za oboroževanje in danes si stoje nasproti bojne sile z najmodernejšim orožjem, kot še nikdar v zgodovini. Vodilne evropske države imajo danes približno sledečo oboroženo silo:

Anglija ima do 700,000 vojakov, 2,079,863 tonaže v bojni mornarici in 3,000 do 4,000 letal.

Francija ima od 3 do 8,000,000 vojakov, 815,631 tonaže v bojni mornarici in 3,000 letal.

Poljska ima 2,000,000 vojakov, 16,500 tonaže v bojni mornarici in 1,000 letal.

Nemčija ima 2,500,000 vojakov, 541,023 tonaže v bojni mornarici in do 8,000 letal.

Italija ima 1,300,000 vojakov, 717,920 tonažev v bojni mornarici in 5,000 letal.

Rusija ima 2,000,000 vojakov, 290,589 tonaže v bojni mornarici in 8,000 letal.

"AMERIŠKA DOMOVINA"
AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00.
Za Evropo, celo leto, $7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year.
U.S. and Canada, $3.00 for 6 months Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carriers, $5.50 per year, $3.00 for 6 months.
European subscription, $7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 207, Wed., Sept. 6, 1939

Nemčija ne more zmagati

Ker se lahko trdi, da je Nemčija začela sedanjo vojno in da je radi tega skoro ves svet proti Nemčiji, si skoro vsak stavi nehote vprašanje: ali more Nemčija dobiti vojno? To vprašanje se vsiljuje človeku zlasti vzpričo dejstva, da se je podala Nemčija v vojno, čeprav dobro ve, da nima skoro nikogar ob sebi, ki bi ji pomagal, zlasti še, ker se ne more zanesti na pomoč edine svoje zaveznice Italije. Pač ima Nemčija pogodbo z Rusijo, toda ta pogodba še ne pravi, da bo šla Rusija tudi z vojaštvom na pomoč Nemčiji. Pogodba govori samo, da jo Rusija ne bo napadla in da jo bo zalagala z živežem. V vsem ostalem se more zanašati Nemčija edino na svojo moč.

Torej: ali ima Nemčija kak izvid na zmago?

Povprečno svetovno mnenje je — ne!

Nemčija ima tri zelo slabe strani: vojaštvo ni šlo v vojno s kakim posebnim navdušenjem, delovne sile doma se že zdaj kujajo pri delu, ker so slabo plačane in tudi podhranjene in tretjič, ker Nemčija nima zagotovljenega trga izven svojih mej za dobavo živeža.

Nemčija ima danes samo 34,000 častnikov, a jih v vojni potrebuje najmanj 68,000. Kako je to važno kaže dejstvo, da je v zadnji svetovni vojni ruska armada propadla, ker ni imela dovolj izvežbanih častnikov.

Da bo v Nemčiji primanjkovalo živeža, potrjuje dejstvo, da je ukazala vlada še pred začetkom vojne, da se deli živež samo na karte. V zadnji svetovni vojni je izdala vlada enak ukaz šele dolgo potem, ko se je pričela vojna, ker je imela silno zalogo pripravljeno.

Prav v tem oziru je Nemčija oslabila samo sebe z okupacijo Avstrije in Češko-Slovaške. Avstrija ne pridela dovolj živeža, da bi mogla sama sebe preživljati, enako ne Sudeti in enako ne Slovaška. Torej bo morala Nemčija poleg sebe preživljati še te dežele.

Nemška statistika sama je pisala pred dvemi leti, da potrebuje armado 90,000,000 delavcev, da preživi bojno silo 5,000,000 mož. To pomeni, da bo morala Nemčija dobiti od zunaj ne samo živil, ampak tudi delovno silo. Toda s čim bi to plačala, je pa drugo vprašanje, ko niti v mirnem času ni mogla plačevati, na primer, italijanskih delavcev, ki jih je najela.

Nemčija ima morda dovolj orožja, toda nima pa glavnega orožja, ki drži vojaka pokonci in to je — živež.

Vojna bo kratka, pravijo

Hitler je delal eno napako za drugo in zadnja njegova napaka je bila, ko je speljal svojo vojsko proti Poljski, ne da bi se prej prepričal, kakšno je njegovo ekonomsko in politično stališče v centralni Evropi. Ta Hitlerjeva blaznost tolaži svet, da vojna ne bo trajala dolgo.

Hitler je pripravil bombo, s katero je nameraval pretresti ves svet, in ki naj bi dovedla do drugega Municha, pa se je razpočilo brez vsake škode. Ta bomba je bila njegova zveza z Rusijo. Res je takrat završalo, toda bil je samo votel grom, ki je dal samo nekaj pohlevnega dežka. Dejstvo, da se je Rusija zvezala z Nemčijo, je prisililo Anglijo in Francijo, da sta nehali z oklevanjem in se naglo odločili za vojno.

Ta rusko-nemška pogodba je razbremenila Anglijo skrbi glede Daljnega Vzhoda. Nemčija je namreč radi te svoje neprevidnosti izgubila prijateljstvo Japonske, ki je prenehala s sovražnostmi proti angleškim interesom v Kitaju. Japonska je vrgla svojo vojaško stranko in naročila svojemu poslaniku v Moskvi, naj takoj doseže sporazum z Rusijo na vzhodu. Tako ima zdaj Rusija poln naročaj dela doma, ne da bi se mogla brigati še za Nemčijo.

Nemčija je s svojo zvezo z boljševiško Rusijo tudi izgubila prijateljstvo Italije, kjer se med narodom vedno bolj širi protinemška propaganda. Italija je bila zvesta pristašinja Nemčije samo toliko časa, dokler se je vodilo vojno na papirju. Zdaj, ko je prišlo do faktične vojne, bo pa Italija gledala na svoj lasten dobiček in tega je pričakovati edino od Anglije. Mussolini je previdnejši kot Hitler in bo šel tje, kjer bo zanj kazalo njveč dobička. Od Nemčije ne more pričakovati ničesar.

Celo pri malih evropskih državah v osrednji Evropi in na Balkanu niso mogli Hitlerjevi agentje doseči ničesar. Niti enega zaveznika niso mogli najti.

Hitler vodi sedanjo vojno sam in ne bo jo vodil dolgo.

Vojna proti bežečim

Kjer si stojita sovražnika v boju mož proti možu, zmaga močnejši. To je vojna. Toda kjer se požene sovražnik proti nedolžnim ljudem, ki nimajo v rokah orožja in ki si ne žele drugega kot bežati od bojnega pozorišča, potem je to višek barbarstva in ves svet bi moral nastopiti proti takemu nečloveškemu postopanju.

Take vrste barbarizem se je pripetil zadnjo nedeljo, ko je nemška podmornica torpedirala angleški potniški parnik, ki je vozil nedolžne ljudi, ki so bežali pod varno zavetje Severne Amerike, proč od vojnih grozot.

Če bi parnik vozil živež ali orožje kaki državi, bi se moglo reči, da je napad na tako ladjo del bojne igre. Toda parnik je bil samo v službi človekoljubnosti in skušal rešiti kakih 1,400 oseb iz bojne zone. Napad na tak parnik je višek barbarizma, pečat sramote vsakemu civiliziranemu narodu in kliče po maščevanju.

Zgodovina se ponavlja in ponovila se bo tudi v tem slučaju. Nemški brezobzirni napadi na ameriške in druge ladje so bili vzrok, da je nemški cesar izgubil svoj prestol. Taki napadi bodo stali tudi Hitlerja glavo.

BESEDA IZ NARODA

Še več mojih razlogov za banko

Da bom v javnosti opravičen do pisanja za našo slovensko banko naj navedem dokaze, ki me bodo sami opravičili pri ljudeh, ki si daje dopovedati. Dokler pišem in si prizadevam doprinesti korist za delničarje in vlagatelje se mi mora vsaj priznati ne pa me kritizirati. Da dobimo v stvar pravi vpogled je treba zadostnih dokazov in pojasnil. Vem, da je težko vstreči ljudem, namreč vsem ljudem. Stari odbor pri prejšnji stari banki smo zavidali, ker ni v javnosti pisal in poročal kako stojijo finančne razmere, stavim, da je bilo ravno to največ vzrok, da je nastalo med nami sovraštvo oziroma, da se je največ radi tega zameril predsednik Seliškar, ker ni razjasnil vlagateljem stvari tako kakor so bile in so. Jaz sem vse to dobro videl in sam sem obsojal molčečnost odbora, ker sem vedel, da so ljudje željni vedeti o položaju.

Prav radi tega, kar je zgoraj omenjeno sem naredil načrt, da bom začel sam ravnati drugače, namreč, da bom sporočal javnosti o poteku in o potrebi banke in naroda, ki banko lastuje. Če bi se oziral na kritiko bi moral reči, da ni ljudem prav ne tako in ne tako, toda, moramo vedeti, da tudi nam ni vse prav in da moramo drug z drugim malo potrpeti in pri tem pa preudarno in premišljeno iti za ciljem, ki ga imamo vsak za najboljšega, za splošno korist.

Vse moje pisanje, ki sem ga že pisal, je prihajalo iz najbolj čistega namena, da bi služilo v korist v splošnem, vsestransko onim, ki so v stari banki prizadeti, četudi sem vslužben pri novi, kar bo v naslednjemu pojasnilu dokazano!

Takoj, ko sem pristopil k banki sem začel delovati na tem, da naša nova banka začne odkupovati od stare banke vknjižbe ali (Mortgages) mi jih sicer potrebujemo za našo banko, stara banka jih pa mora prodati, da prej vrne denar vlagateljem.

Ta nastop je imel uspeh, odkupili smo jih za več tisoč, kar bo obema stari in novi v korist, z drugo besedo korist delničarjem obeh bank, ker so po večini eni in isti ljudje. Takoj za tem je sklenil direktorij nove banke, da se znižajo tudi obresti iz 6 na 5% onim, ki redno odplačujejo na dolg. To je zopet korist narodu, takoj so se priglasili še drugi in nas prosijo, da naj odkupimo še njih dolgove, da bodo še drugi sodeležni manjših obresti. Da pa bi naša banka zamogla vršiti odkupovanje še naprej in vedno v večji meri, je bilo potreba, da sem apeliral na rojake in javnost, da je njih dolžnost, da prineso denar na našo novo banko, s tem denarjem bo banka vršila to, kar je zgoraj in že poprej tolikrat omenjeno. Zelo sem pesemističen ko trdim, da vidim v tem in samo v tem hitrejšo in pravičnejšo likvidacijo stare banke. Še tako daleč vidim da trdim, da je mogoče, če se zavzamemo vsi složno za našo banko, da s časoma lahko prevzamemo vse likvidacije v oskrbo banke. Vse to je mogoče, če le hočemo, naši ljudje lastujejo še vedno miljone dolarjev v gotovini in ta denar se nahaja na domovih ali drugod. Del tega denarja bi pokril vse, kar se še potrebuje, da se izvede likvidacija stare banke. Dobre volje je treba in pa preudarnih dogovorov, ne pa takih sej katere so sklicane bolj iz namena napadanja kakor pa iz resničnega in iskrenega namena za koristno likvidacijo. Preveč mi je znano kako se rešuje vprašanje likvidacije na sejah kakoršne smo imeli v preteklosti, saj bi se bal sam zlomek priti na nje.

Za preudarno razmotrivanje bi pa vsak preudaren mož z veseljem posredoval. Ne strinjam se z idejo, da bi hotel kakšen tujec za nas storiti kaj več, kakor bi storil naš človek, ako se bomo pa v javnosti in po sodnijah tožili drug drugega nam bodo rekli, da nismo vredni drugega nego, da se naša bančna lastnina obeh bank izroči tujcem v roke, kjer se ne bo nikdo upal črhniti besede.

Najbolj nevarno postopanje je nekaj ukrepati takrat, kadar je narod razburjen in napačno poučen in od več strani nagovorjen kako naj nastopa.

Ob takih prilikah, ko se na tak način rešuje vprašanje stare banke je vedno prizadeta tudi nova banka in to je vzrok zakaj pišem in pišem, da bi ljudje razumeli, da tako reševanje škoduje in ne koristi. Da ni na tak način mogoče pričakovati uspeha naj navedem sledeče primere: Recimo, da sedanji odbor, ki zastopa vlagatelje izposluje, da se odstrani stari odbor iz likvidacije kaj potem? Ali naj gre novi odbor, ki gotovo tudi ne bo hotel delati zastonj in proda vse, kar lastuje banka in vrne, kar bi na hitri prodaji dobil v gotovini? Je li to pametno in priporočljivo? To bi lahko naredil sedanji odbor. Vi vsi veste, da kdor hoče hišo prodati na dražbi, da jo mora prodati za vsako ceno, to se pravi, da se vzame, kar kdo obljubi. To bi pomenilo, da se to stori na račun vaših vlog, katere so še vse vložene v posestva in v bonde, ki pa še niso dosegli cene katere so vredni. To bi pomenilo, da morate vlagatelji vzeti 50 centov mesto dolarja za vaše vloge, ki so vredne veliko več. Še vedno mislim, da so vredne dolar za dolar, če se počaka, da se zemljiščem vrne vrednost vsaj deloma in mogoče še nekaj več.

Ako smo pametni in preudarni ljudje moramo s takimi preudarki računati in si dati dopovedati, tiste pa, ki nevedo, pa jih poučiti, ne pa naprej in naprej poudarjati, da se mora rešiti, kar se rešiti da, to je pretirano in veliko pretirano!

Očitanja staremu odboru, da vleče preveč plače ne bom zagovarja, ta pa ima ta odbor dela in posla to pa vem in to zagovarjam, upam pa, da bo ta odbor enkrat vse sam pojasnil in razjasnil in da bo takrat marsikateri tistih, ki so najbolj glasno natolcevali v zadregi in da mu bo žal, da je tako ravnal.

Eno je, kar ne sme noben vlagatelj stare banke pozabiti namreč: Da sta obe banki last nas Slovencev, da je hitrejša rešitev likvidacije v velikemu obsegu navezana ali odvisna od pomoči nove banke, da je naša korist delničarjev in vlagateljev, ki so po veliki večini eni in isti in končno, da je častno za nas, da imamo kljub temu še lastno banko, od katere lahko pričakujemo v bodočnosti povrnitve v finančnem oziru mogoče veliko več kakor si more kdo danes misliti.

Da se pa vse to doseže je pa potreba, da v to vspodbujamo vsi skupaj naše ljudi kakor storim jaz v mojih dopisih zoper katere se preudaren človek nikakor ne more pritožiti.

Rojaki! Bodimo preudarni, bodimo modrejši in bolj odkriti in poglejmo si v oči naravnost in ne gojimo medsebojnega sovraštva, ker nam bo enkrat za to zelo zelo žal.

Naša nova banka pa naj bo vpoštevana za nove vloge, ker je varna in katere vloge bomo dali na posojila našim ljudem in osobito sedaj, ko smo znižali obresti za kar se je obrnilo na nas še toliko več prosilcev.

Rojaki! Cenimo sebe in svojo narodnost bolj nego tujce! Pomagajmo si in ne maščujmo se nad svojimi. Bodimo preudarni pa boste videli, da ste ravnali prav. Rojaki! Ne posnemajmo onih, ki žele po bojevanju, vojna vihra se je že zopet začela v Evropi, nikdo ne bo imel dobička od tega. Tudi pri naših finančnih podjetjih ne bomo imeli uspeha, če se bomo s tožbami in sodnijami pogajali. Slovenci smo in se kot taki lahko medsebojno in sporazumno pomenimo. Rad bom posredoval.

A. G.

Veselje na seji

Navadno seje niso vesele takih ustanov, kjer se deluje na tem, da se ustanavlja blagajna ali financa. Podobna seja se je vršila pretekli teden v sredo večer, kjer so bili navzoči naši mladi godbeniki in njihovi starši v šolski dvorani sv. Vida.

Odborniki in vsi oni, ki so podajali poročila o zbiranju denarja za nove uniforme in druge potrebe godbenikov, so se vsi precej pohvalno izražali o doneskih za našo blagajno. Toda blagajničarka pa nikakor ni bila zadovoljna in je trdila, da so računi še vedno preveliki, in da jih blagajna ne bo krila. Tako se je razpravljalo in razgovarjalo kako naj se pride do tega, da bi blagajna krila vse stroške.

Ko smo tako na dolgo in široko razpravljali, se odpro vrata in vstopi častna oseba, ki se je tudi v debatah udejstvovala in priporočala kako priti do zadostne blagajne, ki bi naj pokrila račune. Ko je blagajničarka le trdila, da ne bo in ne bo šlo, se oglasi tisti častni član rekoč: "Koliko pa je tistih sitnih računov več, kakor premore blagajna?" Blagajničarka je pojasnila: "Okrog $65.00 brez tega, kar bo še na novo prišlo." — "Da bo vsem vstreženo, bom plačal tisti primanjkljaj jaz," se oglasi tam v kotu častni član in ustanovnik godbe Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar.

Kako nas je vzdramil ta glas se je najbolj videlo, ko smo vsi navzoči zaklicali kot eden: "Živijo, živijo!" Trikrat živijo, veselja, da ni mogoče povedati. Kajti obljuba, da bo plačan dolg $65.00 nas je vse tako razveselila, da se navdušenje še dolgo ni hotelo poleči. To je bil res vesel trenutek in tudi v resnici lep dar, ki bo našim mladim fantom v veliko moralno pomoč in jim bo dal korajžo, da se bodo še bolj z veseljem zanimali za sodelovanje pri godbi.

Za tem je imel zelo značilen in pomemben govor kapelnik godbe Mr. Frank Bečaj, ki je v lepih besedah orisal sodelovanje msgr. Ponikvarja, ki stoji moralno in finančno za godbo, ki je tudi obljubil, da bodo godbeniki dobili bolj primeren prostor za vaje, ki bo v vseh ozirih odgovarjal v letnem ali zimskem času, ker bo vse pripravljeno, da bodo vsi godbeniki lahko imeli veselje za sodelovanje pri godbi.

Dalje je kapelnik Mr. Bečaj apeliral na vse starše, da naj tudi doma vzpodbujajo svoje sinove, da naj isti vedno sodelujejo z njim roka v roki, rekel je: "Če bo sodelovanje od vas starši in vaših sinov, tedaj bom tudi jaz storil vse, kar je v moji moči, da bo ta godba ena najboljših ne samo v Clevelandu, ampak tudi v državi Ohio.

Mr. Bečaj je rekel, da so mladi godbeniki po večini inteligentni in zmožni, da se lahko uče in dosežejo stopnjo najboljših godbenikov, če bodo poslušali učitelja in z njim sodelovali.

Ker ni bilo na seji rednega predsednika Mr. Jos. Grdina, je vodil sejo Mr. A. Grdina. Ker ni bilo ničesar drugega na dnevnem redu je bila seja zaključena ob 10:30 zvečer v splošno zadovoljstvo.

Pozdrav vsem prijateljem godbe sv. Vida!

Joseph Matjašič.

Volivcem v 23. vardi

V prvih vrsticah se vam vsem volivcem v 23. vardi najlepše zahvaljujem za vaš domač in prijazen sprejem in za vaše podpise mojih peticij s katerimi sem prišel jaz sam osebno do vas.

Porabil sem veliko časa in truda, a vse to je bilo zame veselje in plačilo od vas pa so bili številni podpisi, ki sem jih dobil več kot sem jih pričakoval. Štejem si, da so ti številni podpisi poverilnice in zaupnice meni. Vsi tisti volivci, ki slučajno niste bili doma, ko sem vas obiskal za podpis mojih peticij, vas prosim, da mi ne zamerite, ker vso kampanjo vodim sam brez vsake pomoči.

Po mojem mnenju je dolžnost vsakega kandidata, da obišče vse volivce osebno, kakor sem to storil jaz brez vsake zunanje pomoči in to samo zato, da ne bom posamezniku ali skupini kaj dolžan ali odgovoren. Zatorej so moja usta in roke proste in ne vezane.

Kot vaš kandidat nisem nobeni skupini ali posamezniku ničesar obljubil, a sedaj pa obljubljam vsem stanovalcem 23. varde, da bom storil za vas vse, kar bo v moji moči za vse brez razlike, če mi boste zaupali biti vaš bodoči councilman v 23. vardi, ker bom odgovoren samo volivcem in stanovalcem naše varde.

Dobro vam je znano, da živim v 23. vardi že neprestano 35 let in ves ta čas nisem bil nič drugega kot zvest demokrat. Ker že toliko let živim v tej vardi mi je vse dobro znano in čutim z vami naše neznosne razmere in okoliščine bolj kakor katerakoli oseba v naši vardi.

Mi vsi, kar nas živi v 23. vardi, smo po večini navadni in revni delavci in moja prva dolžnost bo skrbeti za zboljšanje delavskih in ekonomskih razmer v naši vardi, kakor tudi v Clevelandu v splošnem.

Bodite prepričani, če me boste postavili za vašega zastopnika v mestno hišo, da vas bom zvesto zastopal in vam vestno služil v vsakem slučaju, kar boste zahtevali od mene.

Vaš kandidat za councilmana v 23. vardi,

Benno B. Leustig.

IZ PRIMORJA

—Novice s Tržaškega. Dosedanji prefekt Rebua je bil upokojen, ker je dosegel zakonito starost. Na njegovo mesto je imenovan Dino Borri. — V tržaški pokrajini je vlada ustanovila več novih šol; med njimi je popolna gimnazija in licej v Postojni. Nanovo sta potrjeni dveletni kmetijski šoli na Proseku in v Škednju. — V okolici Tržiča so pri izkopavanju naleteli na ostanke starodavnih rimskih poganskih oltarjev, ki so jih postavili rimski vojaki, preden so začeli prodirati proti vzhodu na današnji Kras in naprej. — Oni dan so v Sestljanu v državnem kamnolomu zažgali veliko mino, ki je odnesla skale in kamenje do pol kilometra daleč na morje. Zato so se morale ladje in čolni tisto uro v velikem polkrogu izogniti določenemu kraju.

Če verjamete al' pa ne

No, nekaj dni sem še jamral s Prešernom, "da mi prej neznane rane spati ne puste," pa je bilo kmalu boljše. Vodstvo bolnišnice je tudi odpravilo krušno karto, s katero sem dobival vsak dan samo toliko in toliko, pa nič več, kakor zdaj Nemci, ki jim Hitler ne privošči niti krompirja. Kmalu so bile te vojne porcije odpravljene in v deželi se je naselilo blagostanje. Sedem suhih dni je minilo in začeli so me na vse mile viže cartati in me basati z najboljšimi jedili, da bom prej k sebi prišel, kot so rekli.

Bog obvaruj, da mi kakšna jed ne bi šla! Včasih je bilo res kaj takega na jedilni listi, ki nisem prav vedel, ali je dobro ali ne, pa sem jo kot novotarijo ponosno prezrl. Jej, pa je bila taka zamera v kuhinji, da je strah. Sama oberkuharca je prišumela nadme in mi spočitala, da menda ne znajo kuhati dovolj dobro zame in da naj kar povem, kaj bi rad. Odpuščanja sem jo moral prositi in ji sveto obljubiti, da bom polizal vse talerčke v bodoče.

Pa sem potem gledal, da sem vse postrgal in oglodal. Pa zopet ni bilo prav. Zdaj so pa mislili, da mi dajejo premalo, ker vse tako lepo pospravim in sem dobival vedno več in boljših jedi. Ker sem bil že precej pri moči, sem si mislil, da bodo prej v kuhinji odnehali kot bom jaz, ki sem, če ni kake posebne nezgode, hudo ješč. Tako sem že proti koncu mojih počitnic v bolnišnici po vsakem obedu vzdihoval in stokal, ker sem bil presit. Moja sreča je bila, da sem odšel domov, predno so me zdebelili do vse veljave.

Potem sem pa začel počasi poizvedovati od strani, kdaj bom šel na dopust. Vsako bolničarko sem posebej vprašal, če kaj ve in če kaj sliši, da bi se o meni pogovarjali po hodnikih, kdaj bi se me radi iznebili. Nič gotovega niso vedele. Nekatere so me tolažile z dvema tednoma, druge s tremi, ena je celo rekla, da bom pel "sveto noč" še tukaj. Končno mi ena svetuje, naj bi se obrnil naravnost na zdravnika. Pa sem se. Ko sem ga prvič vprašal, ni rekel nič. Ampak nisem odnehal. Ko sem drugič vprašal, je rekel, da bomo videli in ko sem ga tretjič pocukal, je rekel, da v soboto, ko bo natančno 16 dni mojega poležavanja. Živijo!

Seve, kar se tiče mene, bi bil šel lahko že prvi teden, ker se mi je zdelo, da bi že lahko hodil. Samo balinat še ne bi mogel, razen če bi mi Štembergerjev France krogle pobiral.

No, končno je pa nastopil najsrečnejši dan zadnjih 50 let mojega življenja, ko mi je bolničarka zjutraj povedala, da se bom danes za nekaj minut skidal s postelje in da se bom učil hodit. Kaj pa šlevari, da se bom učil hodit, si mislim, ko že toliko časa hodim po svetu, da je že čudno, da si nisem nog izrabil. Saj sem bil vedno jako trden v nogah, razen če morda omenim kake olajševalne okolščine, kadar se je spustil teran v noge in povzročil, da ni bilo sodelovanja.

No, prav radoveden sem bil, kako se bom učil. Ali me bodo tako učili kot smo našega Jimmija, ki ga je eden držal, drugi ga je pa čakal par korakov proč z odprtimi rokami in ga vabil, naj se spusti po svetu.

In res, prav nekako tako sem se tudi jaz učil in je bila moja sreča, da ni bilo drugih ljudi zraven, da bi bili ploskali. O tem bom pa drugič povedal.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Čutil sem, da mi je kri šinila v lice. Kakor nezrelega poba me je zavrnil. Sram me je bilo in razžaljen sem bil. Greenhorna vsekakor nisem smel mirno vtakniti v žep in tudi Dutchmana ne. V Ameriki je namreč Dutchman psovka za Nemca.

Sedel sem in mu povedal:

"Če sodite, da sem Nemec, ste pravo zadeli, master. Za Dutchmana pa se ne dam psovati, dokazati bi vam sicer moral, da nisem nikak greenhorn. Človek je lahko star lisjak, pa vkljub temu vljuden.

Spet se je prezirljivo zarežal.

"Pshaw — ! Nimate ravno podobe, da bi bili star lisjak! Le nič se ne razburjajte, nima zmisla! Nisem vas mislil žaliti. Pa tudi res ne vem, kako bi se vam naj tisti dokaz posrečil. Old Death ni človek, ki bi ga takale grožnja vrgla iz ravnotežja."

Old Death! Tale človek je bil Old Death?

O Old Deathu sem že mnogo čul. Bil je eden najslavnejših westmanov divjega zapada. Po vseh taboriščih onstran Mississippija se je govorilo o njem in njegova slava je prodrla tudi v mesta na vzhodu. Če je bilo tudi le samo deset odstotkov od vsega res, kar se je o njem pripovedovalo, je bil Old Death lovec in scout, ki se je bilo treba pred njim odkriti. Večji del svojega življenja se je klatil po zapadu, neštetokrat je bil v smrtni nevarnosti, ranjen pa, tako so pravili, niti enkrat ni bil. Govorili so o njem, da mu nobena krogla ne more do živega.

Nihče ni vedel, katero je njegovo pravo ime. Old Death je bilo njegovo "bojno ime," ki ga dobi vsak količkaj ugleden westman na zapadu. In dali so mu to ime, ker je bil strahotno suh. Old Death se namreč pravi "stara smrt." "Old" — star — je v takih imenih le podkrepilo, podčrtati, poudariti hoče pomen primka. Mi bi morebiti rekli "živa smrt."

In mož je bil res Old Death — živa, poosebljena smrt!

Neznansko dolg je bil in njegova sklonjena postava je bila res sama kost in koža. Usnjate hlače so mu mahedrale po mršavih stegnih in bedrih, kot da so nataknjene na fižolovko. Lovska srajca iz jelovine mu je tekom let uskočila, da mu je komaj nekaj črez laket segala. In iz prekratkega rokava je molela roka kostenjaka.

In tudi vse drugo na njem je bila živa podoba kostenjaka, neskončno dolgi vrat, glava, ki na njej menda ni bilo za pet lotov mesa in niti enega lasu, globoko vdrte oči, strašno upadla lica, ostre čeljustne kosti, izstopajoče ličnice, posušeni nos — zares glava, ki se je je človek ustrašil, če jo je nepričakovano zagledal. Res zazdelo se mi je, da voham mrtvaški vonj —. Še plzenjsko pivo bi mi ne bilo dišalo, če bi ne imel res močnega, zdravega želodca.

Njegove dolge, mršave noge so tičale v nekakih škornjih, ki si jih je najbrž sam naredil iz konjskega usnja. O petah in podplatih seve ni bilo niti sledu. In na teh "škornjih" je imel pritrjene ogromne ostroge, kolesca na njih so bili nazobčani srebrni mehikanski novci.

Za mizo je ležalo sedlo z uzdo in vajeti in poleg je slonela ena tistih dolgih kentuckyjskih pušk, ki jih v novejšem času le še malokje vidiš, ker so jih izpodrinile puške na naboj. Za pasom mu je tičal neizogibni spremljevalec vsakega prerijskega lovca, bowieknife, in dva ogromna samokresa. Pas sam je bil usnjat in "okrašen" s skalpi, velikimi za dlan. Bili so skalpi ubitih Indijancev, to sem videl na laseh.

Tak je bil Old Death, moj spremljevalec in prijatelj za dolgo vrsto dni.

Krčmar mi je prinesel pivo. Ko sem dvignil čašo, je prijel tudi lovec za svojo in dejal:

"Stoj! Ne tako, boy! Trčiva! Čul sem, da je tako v navadi pri vas tam onstran morja."

"Da, je tako v navadi, pa le med dobrimi znanci," sem dejal in se obotavljal.

"Nikar se ne šemite! Pri skupni mizi sediva in prav nič ni treba, da bi si vratove zadrgnila, in četudi le samo v mislih! Torej trčiva! Nisem nikak ogleduh in ne slepar, ne bojte se me! Brez skrbi lahko poskusite z menoj za četrt ure."

To se je čulo že drugače —. Trčil sem z njim in pomirljivo povedal:

"Kaj si naj o vas mislim, to vem, sir. Če ste res Old Death, se mi ni treba bati, da bi bil v slabi družbi."

"Tako torej —? Poznate me? Dobro! Mi vsaj ni treba o sebi govoriti. Govoriva rajši o vas. Nemec ste, dolgo še niste pri nas. Čemu pa ste prav za prav prišli sem v države?"

"Iz tistega razloga, ki je tudi druge pripeljal tu sem. Srečo sem namreč prišel iskat."

"Srečo —? O, saj vem, kako je! Tam v stari Evropi mislijo ljudje, da tod ni treba druga ko žep odpreti, pa že kar letijo svetli dolarji vkup! Če se je enemu posrečilo, že pišejo vsi listi o njem. Nihče pa ne zine besedice o tistih tisočih, ki v boju z valovi življenja omagajo, utonejo in izginejo.

No, ali ste že našli svojo srečo? Ali ste ji morebiti vsaj že na sledu?"

"Upam, da sem ji na sledu."

"Torej pa le odprite oči in glejte, da sledi ne izgubite! Sam prav dobro vem, kako težko je sled najti in se je držati. Morebiti ste čuli, da sem scout in da sem kos vsakemu westmanu. Pa povem vam, zaman sem dosedaj srečo iskal in lovil! Že stokrat sem mislil, da mi je treba le samo pograbiti. Ko pa sem iztegnil roko, se je razblinila v nič kakor sanje."

Zresnil se je, njegov glas je bil nenadoma otožen, molče je zrl v tla.

Tudi sam sem molčal. Črez nekaj časa je nadaljeval:

"Ne veste seveda, zakaj tako govorim —. Povedal vam bom. Vsikdar mi je namreč težko pri srcu, če srečam takegale mladega človeka, ki je prišel sem v Ameriko srečo iskat, ker se bojim, da bo — tudi propadel. Vedite namreč, da je bila moja mati Nemka. Nemški jezik je moj materni jezik in če hočete, lahko govoriva nemški. Še na smrtni postelji mi je pokazala pot k sreči, pa mislil sem, da sem pametnejši, in sem šel drugo pot —.

Ni bilo dobro za mene —. Zgrešil sem srečo —.

Master, bodite pametnejši! Bojim se, da se bo tudi vam tako godilo!"

"Res? Zakaj?"

(Dalje prihodnjič)

Najnovejši dogodki iz Hubbard Rd., Madison, O.

Piše Frank Leskovec

Letošnje leto prav za prav ni bilo nič kaj tapravo, ker ni bilo skoraj bi rekel nobenega dežja kot se spodobi, da bi rastline mogle rasti. Vsega dežja ni bilo dosti več kot par klobukov, kako naj potem uspevajo moje vrtnice, ki sem jih imel posajenih in posejanih kot še nikdar poprej.

Vselej, kadar sem se pokazal v Clevelandu, so me dobre žene in dekleta obložile z raznimi lepimi vrtnicami, da naj jih posadim in res je vse tako lepo kazalo kot sam šment, pa kaj se hoče, če pa narava ni hotela žnjimi držati, da bi jih namakala. Vseeno pa jih je veliko, dasi niso tako živahne kot bi lahko bile, če bi jim bil pomagal dež, čeprav bi jaz tedaj ko jih presajam zalijem s "perfumom," pa tisto samo toliko, da dišijo vse leto, ampak pri rasti tisto ne pomaga nič.

Sreča pa je, da so vsaj nekatere stvari uspele vsaj po nekod, ne pa povsod. Na primer krompir, nekateri so ga imeli takega in toliko, da niso vedeli kam z njim, to se reče zgodnjega je bilo toliko. Ta pozni je pa še v božjih rokah, če bo dež, mogoče bo kaj, dasi je že sedaj precej pozno, vseeno pa bi bilo upanje na kaj boljšega.

Je pa tudi tako s krompirjem, kdor ga zna pravilno vsaditi in posaditi pravo seme in da ga zna pravilno obrezovati, da pusti samo dva očka in ne več, da ga pravilno poleže v grabenčke tako, da očka gledajo proti nebu in ne v tla, ker pravijo, da tam vlada hudoba in pa, da ve na katero luno ga mora vsaditi in da ga ravno prav zagrebe ali pokrije potem ko ga položi v zemljo, in mora že naprej vedeti ali bo suho ali mokro leto; če bi imelo biti bolj suho leto, da ga bolj globoko zakoplje, da tako dobiva mokroto od spodaj in da ga sonce tako z vrha doli ne more ogrevati.

Če se pa misli, da bo leto mokro, to se pravi, če bo dež namakal, tedaj se pa mora saditi bolj pri vrhu in na višji zemlji, da ga moča ne vzame, to se pravi, da ne segnije, in treba je tudi zelo paziti, da se njiva preveč ne pognoji Prav za prav tista njiva, kjer se sadi krompir, se sploh gnojiti ne sme, niti gnoja videti ne sme.

Jaz sem se držal starega izreka, a od letos naprej se ga pa ne bom več. Pravili so, da je bil v starem kraju neki kmet, ki mu zemlja ni hotela roditi; prav gotov si je bil, da mu je bilo zacoprano. Nekega dne stopi v farovž in prav lepo poprosi "fajmoštra," da bi prišel in odgnal tiste zle duhove; in res je prišel. Ko sta hodila po njivi kmet in gospod, je gospod izgovarjal besede: "Kamne dol, gnoja gor," in prav tako smo delali pri nas. Na tisto njivo kjer smo sadili krompir smo navozili toliko gnoja, da je potem, ko je bila njiva preorana, zamlja stala kar tri čevlje od tal, in ko sem se sprehajal po njej sem se kar do pasu udiral. Ker nisem ravno pri tavelikih se ni za čudit.

Tako smo imeli tudi male živalice kakor: črvičke, miši, podgane in še kak mladi zajček se jim je pridružil, pa so imeli spodaj pravi koncert. Ko smo posadili krompir namesto, da bi pognal v zrak, se je obračal proti tistim prijaznim živalicam, katere so ga bile prav vesele in so radostno prirejale koncerte tam spodaj. Razna druga semena ko smo jih sejali, nič pa nič ni hotelo zrasti. Žena mi je vedno prepevala, da iz tega ne bo nič, če bo toliko gnoja na njivi, pa si nisem dal nič dopovedati.

Ker se mi ne zdi dosti delati sem si vedno mislil kar tukaj ga bom "zdumpal," ker je blizu, pa bo mir, da se ne bo treba z njim toliko "šintati." Letos sem pa napravil poizkušnjo in sem jim naročil, da naj vsadijo krompir na tako zemljo, ki že več let ni videla gnoja, pa je res uspelo. Krompir je bil tako debel, da ga je bilo kar veselje kopat. Dober je pa tako, da bi kar pri mizi sedel pa ga jedel, in če ne verjamete pa vprašajte tiste prijazne gospodinje po Clevelandu, katere kupujejo od mene, ni čudno ko imajo pri sosedih tako debel krompir, ko ne gnojijo, ker prav za prav še take živine nimajo pri hiši, da bi jim delala gnoj.

(Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

Proda se

Ford truk, v dobrem stanju; se proda po nizki ceni. Poizve se na 1377 E. 43rd St. (207)

Prešo kupim

na škruve in rjuhe, eno tono veliko. Kdor jo ima, naj se takoj zglasi na naslovu John Pintar, R. D. 3, Geneva, O. (208)

Naprodaj

nov moderni dom, zgrajen iz najboljšega materiala, 5 sob, garaža, vogal 11716 Kunz Ave., med Eddy Rd. in Lake Shore Blvd. Potrebno samo 20% vrednosti. V račun plačila se vzame lot ob Lake Shore Blvd. Vprašajte na 15723 Waterloo Rd., Demshar Building Co. tel. KEnmore 7177, residence 436 E. 124th St., Glenville 1747. (210)

Naznanilo

Louis Pike, podpredsednik in general manager slovenskega oddelka

C. J. HARMON, Inc.

prodajalci

PONTIAC avtomobilov

2926 MAYFIELD RD.

Mr. Pike, ki je bil z Mr. Harmonom pri Canning & Harmon Inc., je prekinil svoje zveze z Dodge in je odprl novo postrežbeno postajo za vse svoje odjemalce in sicer za vseh vrst avtomobile, za mazanje istih, popravljanje fenderjev in ogrodij, za barvanje istih in splošno popravljanje.

Mnogo časa sta Mr. Pike in Mr. Harmon porabila, predno sta izbrala pripravno vrsto avtomobilov za prodajo. Izbrala sta **PONTIAC**, ker sta prepričana, da je Pontiac najboljši za dolgo rabo. To je avto, ki vam da najmanj sitnosti, je lep za pogled in zelo udoben za vožnjo. Poleg tega se pa prodaja po zelo nizki ceni.

Vsi naši odjemalci so prošeni, da pokličejo FAirmount 8357 za katerokoli postrežbo, ne glede kako majhna je. Mi pridemo vaš avto iskat in vam ga pripeljemo nazaj, ne da bi za to kaj računali. Kadar ni kaj prav z vašim avtom, pokličite nas.

Varšava pred padcem

(Nadaljevanje iz 1. strani).

Nemci poročajo o zmagah na Poljskem

Berlin, 5. sept. — Uradna nemška poročila javljajo o sijajnih zmagah na Poljskem. Vsa poljska šlezija je že v rokah nemških čet. Na severu so Nemci zavzeli trdnjavo Graudenz. Pri Cracowu se poljske čete umičejo v neredu. Na severu je prišlo do boja mož proti možu pri Mlawi, ki je komaj 55 milj severno od Varšave. Na jugu je pa nemška armada samo še 70 milj od Varšave. Nemške čete se tako bližajo Varšavi od severa in juga, zato je videti, kot da je mesto izgubljeno.

V severnem delu poljskega koridora, poročajo Nemci, so zajeli 15,000 poljskih vojakov, ko so jim odrezale pot nemške čete iz Vzhodne Prusije in od nemške strani.

Poljsko poveljstvo je zožilo svojo obrambno črto, da bo lažje odbijalo nemške napade. Poljske čete se pomikajo nazaj v redu, da zasedejo strategične postojanke. Poljska konjenica je vpadla v Vzhodno Prusijo in prisilila nemške čete k umiku.

Angleški letalci bombardirajo brodovje

London, 5. sept. — Vladna poročila trdijo, da so angleški letalci metali bombe v Kielskem kanalu, in v Wilhelmshafenu, kjer je glavni pristan nemškega brodovja in da so napravili tam občutno škodo. Če je bila kaka nemška ladja potopljena, poročila ne povedo.

Francoska fronta še čisto mirna

Paris, 5. sept. — Iz fronte se poroča, da so se francoske in nemške čete zakopale v jarke na šest milj dolgi črti. V kolikor trdijo poročila, tukaj ni prišlo še do nikakršnega resnega boja med obema armadama. Niti s topniškim ognjem se še ni pričelo. Samo toliko se doznava, da so se prednje čete obeh armad pomaknile v bojno črto in da druga drugo opazujejo.

Na tej fronti imajo Francozi postavljenih 3,000,000 vojakov za svojo utrujeno mejo in sicer vse od Švice, pa do belgijske meje. In vsak dan dohajajo še nove čete. Nemci imajo na nasprotni strani 500,000 mož, ki so zasedli utrdbe, ki so veljale Nemčijo $400,000,000 in o katerih trdijo, da so nepremagljive. Francoski letalci krožijo nad linijo in iščejo kraj, kjer bi francoska armada najlažje in z uspehom udarila.

MESTNE VESTI

Važna seja

Vlagateljski odbor North American Mortgage Co. je pridno na delu. Vse izgleda, da bo ta odbor napravil veliko dobrega za vlagatelje. Za podpise se vlagatelji radevolje odzovejo. Odbor je napravil nekaj zelo važnih korakov vprid vlagateljev. Res, da ste nam dali polno moč, pa vseeno je prišel odbor do zaključka, da se skliče sejo vseh vlagateljev NAM Co. v SND na St. Clair Ave. na 7. septembra zvečer ob osmih v spodnji dvorani. Odbor hoče podati vlagateljem poročilo o napredku, katerega je napravil dozdaj. Ne pozabite prinesti knjižico od svoje vloge. Naj ne manjka nikogar, ker gre za celokupnost; za pravico se ni treba bati nikogar. Pridite! Za odbor — tajnik.

Pridite po nagrade!

Na veselici dr. Presv. Srca Jezusovega zadnjo soboto so dobili nagrade sledeči: Mrs. Zupančič, 1171 E. 61st St., H. Kodelja, 802 E. 156th St., Frank Drobnič, 6918 Hecker Ave. Zglasijo naj se pri Andreju Tekavcu, 1023 E. 72nd Place zvečer in naj prinesejo izkazila s seboj.

Na kliniki

Mrs. John Prijatelj iz Rittman, O., se nahaja v Cleveland kliniki, kjer se bo morala podvreči operaciji. Želimo ji, da bi se zopet kmalu zdrava vrnila domov.

V bolnišnici

Frank Anžlovar, sin Mr. in Mrs. A. Anžlovar, 6202 St. Clair Ave., se nahaja v St. Alexis bolnišnici, kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Jutri je ples!

Jutri večer se vrši v SDD na Waterloo Rd. ples, katerega priredi komitej za izvolitev Rudy Lokarja councilmanom 32. varde. Kar osem orkestrov bo igralo na tem plesu, kakor se poroča. Vstopnine k plesu ni nobene in plesalo se bo v obeh dvoranah. Vsak je prijazno vabljen, da se udeleži in se veselo zabava.

Seja Kanarčkov

Nocoj 6. septembra se vrši važen sestanek staršev mlad. pev. zbora Kanarčki v navadnih prostorih. Starši ste prošeni, da se gotovo udeležite.

Prestal operacijo

John Kern iz Lucknow Ave. je srečno prestal operacijo v Lakeside bolnišnici in ga prijatelji sedaj lahko obiščejo.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Ludwig Jakus. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Iz Centralne Amerike

Miss Eleanor Sunderland, knjižničarka javne knjižnice na 55. cesti in St. Clair Ave. pošilja Slovencem tople pozdrave iz Guatemale, Centralna Amerika, kjer se mudi na potovanju.

100,000 Nemcev prisega zvestobo Zed. državam

Cleveland, O. — Nemško - ameriška kulturna liga je poslala na ameriško vlado v Washington udanostno izjavo, v kateri se izjavlja v imenu 100,000 ameriških Nemcev zvestobo ameriški vladi v domači in tujezemski politiki. Dalje izjavljajo Nemci, da se boje, da se ponove protinemški izgredi, kot so se vršili v zadnji svetovni vojni v tej deželi. Zato ameriški Nemci upajo, da bo vlada dala topogledno varstvo, da se zavaruje lojalne ameriške Nemce pred zasramovanjem in napadi. Nemci pravijo, da so pripravljeni boriti se za demokratska načela Zedinjenih držav in da so zelo nasprotni Hitlerjevemu režimu, ki postavlja v slabo luč Nemce po vsem svetu.

Angleži potopili nemški parnik

Montevideo, Urugvaj. — Iz Argentine je vozil ameriški parnik Clinda pšenico. 50 milj od tukaj ga je zasačila angleška bojna ladja Ajax, ga ustavila ter ukazala posadki, da zapusti parnik. Tanker San Gerardo je odpeljal posadko v Montevideo, nemški parnik je pa angleška bojna ladja torpedirala in potopila. Na parniku je bilo 43 mož posadke, ki ni vedela, da je Anglija napovedala vojno Nemčiji.

MALI OGLASI

V najem

se odda dve veliki sobi; vse ugodnosti za pranje. Pripravno za moža in ženo brez otrok. Stanovanje je na 1001 E. 63d St., vpraša se na 1007 E. 63rd St. (Sept.6.8.11)

V najem

se odda dvojno stanovanje, eno zgorej spredaj, eno spodaj; obstoječe iz štirih sob, vse nanovo dekorirano in prenovljeno. Vpraša se na 1128 E. 63d St. (209)

Hiša naprodaj

za 2 družini, se proda za nizko ceno, samo $1,600. Hiša se nahaja na E. 91st St. in Way Ave. Lepa prilika za Slovenca. Za nadaljno pojasnilo se obrnite na Anton Vatovec, 9719 Prince Ave. (209)

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Escorval je zdajci opazil žeplenko v roki Lacheneurja. Zažgal je kup slame pred hišo in zagnal goreči sveženj na streho, ki je bila s slamo pokrita in pri tem skoro divje kričali:

"Kocka je vržena! To naj vam bo v dokaz, da se jaz ne umaknem!"

Pet minut pozneje je bila vsa hiša v plamenih.

V daljavi sta v dela duhovnik in Escorval, kako so razsvetljena okna trdnjave v Montaignacu od ognja, in na vsakem hribu se je ob istem času pokazal enak ogenj.

Dežela se je odzivala signalu Lacheneurja.

Dvajseto poglavje

"Potom njega bomo lahko videli in slišali vse, kar se godi v sovražnikovem taborišču," je dejal Lacheneur. "Markiz de Sairmeuse bo naš vohun."

In v resnici je postal vohun, ne vedoč, za kaj ga izkoriščajo. Začel je zopet dnevno prihajati v hišo. Bilo je v decembru in ceste so bile strašne, toda niti dež, sneg ali blato niso mogli zadržati Martiala od njegovih obiskov.

Navadno je prihajal ob deseti uri zjutraj, vsedel se na stol v bližini ogromnega ognjišča in z Marie-Anne sta govorila celo uro.

Ona je bila dozdevno jako zainteresirana v dogodke v Montaignacu, in on ji je pripovedoval vse, kar je vedel.

Včasih sta bila sama.

Lacheneur, Chanlouineau in Jean so tavali po deželi s svojim blagom. Obrt je napredovala tako dobro, da je Lacheneur lahko kupil konja, da je hitreje potoval iz kraja v kraj.

Toda navadno je bil pogovor Martiala vedno prekinjen po obiskovalcih. V resnici je bilo skoro sumljivo, ko je opazoval, koliko kmetov prihaja v hišo Lacheneurja. Prihajali so skoro v procesijah. In s skoro slehernim izmed njih se je Marie-Anne privatno pogovarjala. In vsakomur je ponudila nekaj okrepčila — zdelo se je skoro, kot da bi se hiša spremenila v pivnico.

Toda kdo more ubiti pogum ljubimca? Martial je prenašal vse to brez godrnjanja. Šalil in smejal se je z vsemi, ki so prihajalim odhajali. Segal jim je v roke in včasih je celo pil z njimi.

Pokazal je še mnogo drugih dokazov moralnega poguma. Ponudil se je gospodu Lacheneurju, da mu pomaga pri urejevanju njegovih knjig, in nekoč — bilo je v sredini februarja — je videl, kako se muči Chanlouineau z nekim pismom. Ponudil se je, da mu spiše pismo.

"Prešmentano pismo ni za mene, pač pa za nekega mojega strica, katerega hči se bo poročila," je rekel Chanlouineau.

Martial se vsede na stol pri mizi, in piše, kakor mu je Chanlouineau polagoma pripovedoval. Napisal je tako-le:

"Moj dragi prijatelj. Končno smo se domenili, in poroka se bo vršila. Sedaj smo zaposleni s pripravami za poroko, ki se bo vršila —. Vabimo vas, da nas posetite z vašo družbo. Gotovo vas pričakujemo, in bodite prepričani, da čimveč prijateljev pripeljete, toliko bolj veselo se bomo imeli." Chanlouineau je bil silno zadovoljen.

"Ah, markiz!" pripomni nekega dne vojvoda, "Chupin mi je povedal, da vedno tičiš pri Lacheneurju. Kdaj te bo vendar minila bedasta strast za ono deklino?"

Častihlepje je imenitna stvar!

Vojvoda Sairmeuse in markiz Courtornieu sta že zdavnej preživela prvega pol stoletja življenja. Mnogo viharjev in strasti sta prenesla v življenju. Bila sta lastnika milijonov in lastnika najbolj sijajnih stanovanjskih palač. V takih okoliščinah bi človek pričakoval, da je njuna želja, da v miru in pokoju preživita zadnje dneve svojega življenja.

Prav lahko bi si ustvarila srečno življenje s tem, da bi pomagala sirotam v svojih okrajih in bi s te mzbrala okoli sebe nebroj ljudi, ki bi ju blagoslavljali radi njih plemenitih del.

Toda ne. Oba sta kar koprnela, da imata svoje roke vmes pri upravi dežele in vlade. Vojvoda, ki je bil imenovan za vojaškega poveljnika svojega okraja, markiz pa, ki je bil predsedovalni sodnik sodnije v Montaignacu, sta bila prisiljena radi svojih uradov, da sta zapustila sijajne palače in se nastanila v manj dostojnih prostorih v mestu.

Toda godrnjala nista radi spremembe. Njun napuh je bil potolažen.

Na prestolu je vladal Louis XVIII; rad se je obema podajal in vsi skupaj so bili srečni.

Dne 4. marca, 1816, se je vojvoda Sairmeuse pravkar vsedel na stol k mizi, da večerja, ko je začul glasen šunder v veži.

Vojvoda vstane — toda že v istem trenutku se vrata odpro na stežaj in v sobo stopi možakar, ki je komaj lovil sapo.

Bil je Chupin, bivši tihotapec, katerega je vojvoda Sairmeuse dvignil v urad prvega gozdarskega nadzornika.

Očividno je bilo, da se je pripetilo nekaj izrednega.

"Kaj vraga prinašate?" ostro vpraša vojvoda.

"Že prihajajo!" kriči Chupin. "Že so na potu!"

"Kdo, zlodja, kdo?"

Namesto da bi odgovoril izroči Chupin vojvodi prepis pisma, katerega je napisal Martial po navodilu Chanlouineau.

Vojvoda Sairmeuse je čital: "Moj dragi prijatelj. Končno smo se domenili in poroka se bo vršila. Sedaj smo zaposljeni s pripravami za poroko, ki se bo vršila —. Vabimo vas, da nas posetite z vašo družbo. Gotovo vas pričakujemo, in bodite prepričani, da čimveč prijateljev pripeljete, toliko bolj veselo se bomo imlei."

"In kaj naj to pomeni?" vpraša vojvoda.

Chupin si začne puliti lase.

"Na potu so," ponavlja. "V mislih imam kmete, ki se hočejo polastiti Montaignaca, pahniti kralja s prestola, dovoliti povrnitev cesarju Napoleonu ali pa njegovemu sinu — prokleti kmetje! Osleparili so me. Nekaj sem slutil, toda nisem mislil, da se bo tako kmalu začelo."

Vojvoda je bil za trenutek kot okamenel radi te strašne novice.

"Koliko pa jih je?" zahteva.

"Oh, kaj jaz vem, gospod! Dvatisoč, mogoče desettisoč."

"Toda mestni ljudje so vsi z nami,' 'reče vojvoda.

"Ne, ne, gospod. Uporniki imajo tu svoje zaveznike. Vsi upokojeni častniki se jim bodo takoj pridružili."

"In kdo so voditelji teh upornikov?"

"Lacheneur, župnik Midon, Chanlouineau, baron Escorval —"

"Dovolj!" zakriči vojvoda.

Sedaj, ko je bila nevarnost gotovo pred durmi, je postal vojvoda zopet miren. Njegova orjaška postava ,nekoliko sklonjena radi poznih let, se je ponosno vzravnala.

Z vso silo potegne za vrv pri zvoncu; takoj se prikaže sluga.

"Moja uniforma!" poveljuje Sairmeuse, "moje pištole! Hitro!"

Že je hitel sluga, da spolne povelje, ko vzklikne vojvoda:

"Čakajte! Naj nekdo zasedla konja ter naroči mojemu sinu, da pride nemudoma k menja. Sel mora priti v Sairni. Vzemite najboljšega komeuse in se vrniti sem v najmanj dveh urah."

Chupin je hotel vzbuditi pozornost svojega gospodarja s tem, da ga je pričel vleči za konec njegove suknje. Gospod Sairmeuse se obrne:

"Kaj še?"

Stari hihotapec položi prst na ustnice, veleč molk, toda kakor hitro je sluga zapustil sobo, reče:

"Brez potrebe je pošiljati po markiza."

"Zakaj, norec bedasti?"

"Zato, gospod, zato, — oprostite —."

"Vraga! Govori!"

Chupinu je bilo žal, da je tako daleč zašel.

"Zato, ker je markiz —."

"Kaj je?"

"On je sam žarotnik!"

Vojvoda zdajci tako silno udari po mizi, da se slednja prelomi in z glasnim ropotom pade po tleh.

"Lažeš, lopov!" grmi vojvoda in preklinja s hripavim glasom.

Bil je tako strašen v tem položaju, da skoči stari tihotapec proti vratom, prime za kljuko in se pripravi na beg.

"Takoj naj zgubim svojo glavo, ako nisem govoril resnice," jeclja pri vratih. "Ah! Hči Lacheneurja je prava coprnica. Vsi fantje soseske so za njo in radi nje v zaroti: Chanlouineau, mladi Escroval, vaš sin —."

Vojvoda Sairmeuse je preklinjal in se rotil ter sramotil Marie-Anne, dokler ni vstopil v sobo njegov sluga.

Vojvoda umolkne, obleče uniformo, zapove Chupinu, da mu sledi, nakar zapusti hišo.

Še vedno je upal, da je Chupin pretiraval nevarnost. Toda ko pride do glavnega trga, odkoder je lahko zrl daleč naokoli, je takoj zginila njegova iluzija.

Signalni ognji so goreli vsepovsod. Zdelo se je, da je Montaignac obkoljen od silnih plamenov.

"To so znamenja," mrmra Chupin. "Uporniki pridejo v mesto, predno bo odbila druga ura."

Vojvoda ne odgovori ničesar, pač pa hiti, da se posvetuje z markizom de Courtornieau.

Hitel je proti hiši svojega prijatelja, in ko na vogalu hitro obrne, opazi dva moška, ki sta govorila v neki veži. Ko slednja zagledata bliščečo uniformo vojvode, hitro zbežita.

Vojvoda plane za njima, kmalu doseže enega, ga zgrabi za vrat in ga strogo vpraša:

"Kdo si? Kako ti je ime?"

(Dalje prihodnjič.)

Predsednik Roosevelt prebira pošto, ki mu je bila doposlana na počitnice. Za njim stoji njegov sin in sinaha.

Earl Baldwin, bivši angleški premier, ki je spravil kralja Edvarda s prestola, je prišel v Zed. države in je dobil na Columbia univerzi častni naslov doktorja prava.

Charmayne Smith iz Dallas, Texas, bo zastopala svojo državo v Atlantic City, N. J. za "Miss America 1939."

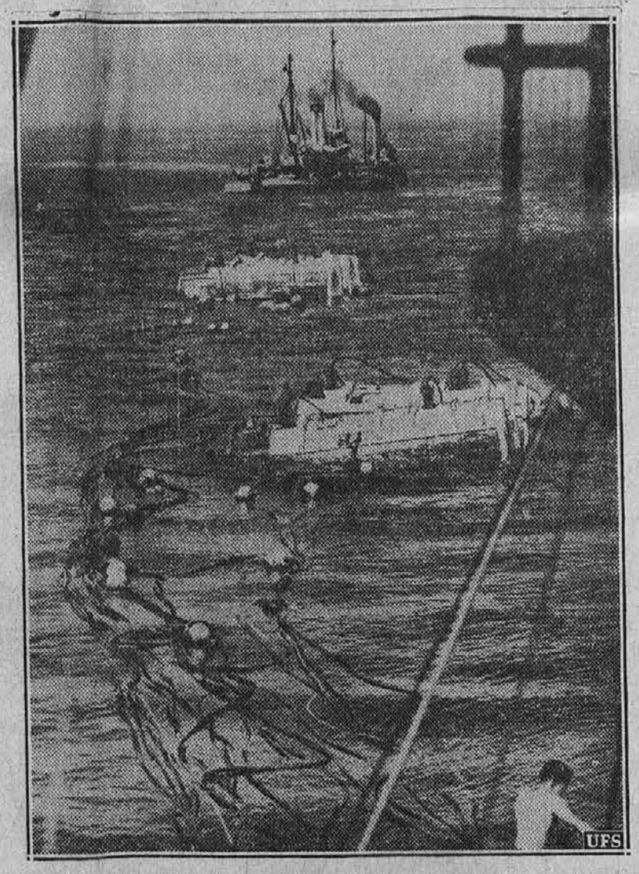

Na sliki vidi prizor, kako vlečejo potopljeno podmornico Squalus v plitve vode. Podmornico so dvignili s pontoni iz morske globine. Spredaj vidite parnik, ki vleče podmornico in številne vrvi, s katero je podmornica privezana.

Bojni tank ameriške armade, ki je preplezal strelski jarek brez vsake težkoče. Prizor je iz manevrov pri Plattsburg, N. Y.

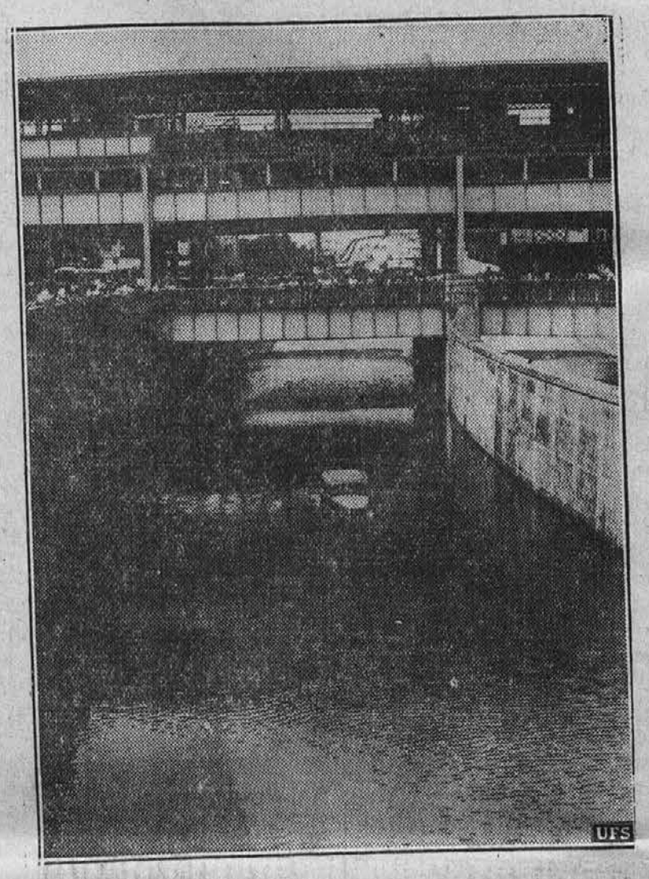

Nad New Yorkom se je bil utrgal oblak in voda je poplavila ceste. Tukaj vidite, koliko je bilo vode v nižjih krajih. Avto se komaj vidi iz vode.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

LUDWIG JAKUS

ki je za vedno zaspal dne 8. septembra 1937

Leti dve počivaš v grobu,
duša se pa veseli
tam v višavah gor nebeških,
kjer se snidemo še vsi.

Žalujoča mati,
MARY JAKUŠ
in SESTRE
Cleveland, Ohio, 6. septembra 1939.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

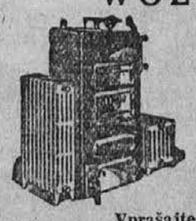

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLAČATE V TREH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLenville 9218

Vprašajte za našega zastopnika—Štefan Robash

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢